

den kan blive ved med at få aktieoptioner, og sådan er det jo heller ikke i dag.

Det er klart, at hvis man indløser sine optioner og omsætter dem til aktier, har man selvfølgelig aktierne. Men i det omfang, man ikke gør det eller ikke har gjort det, fordi man vil vente, bliver man afskåret fra den mulighed, hvis man selv siger op, i modsætning til hvis man bliver afskediget. Det er deri, forskellen ligger, og det synes jeg er en urimelig forskel.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen er hr. Ole Sohn ikke enig i, at hvis man selv beslutter at forlade virksomheden, kan man jo udnytte de rettigheder, man har, inden man siger op?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, men hele kritikken går jo på, at man ikke kan bevare den pose – hvis man kan kalde det sådan – aktieoptioner, som man er blevet stillet i udsigt under en eller anden forhandling med virksomheden, hvis det er sådan, at man selv siger op. Det er en nyskabelse i forhold til den retspraksis, der er ved at blive indarbejdet, og det er jeg ganske enkelt uenig i, for det er til ugunst for lønmodtagerne, og jeg kan heller ikke se, at det på sigt kan være til fordel for virksomhederne.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er imod aktieoptioner, der udgør en potentiel stavnsbinding af visse grupper af ansatte til den virksomhed, de er ansat i.

Jeg har som andre af ordførerne også hæftet mig ved, at ifølge lovforslaget mister folk, der frivilligt siger op, helt konkret deres rettigheder. Det vil kun forstærke tendensen til stavnsbinding, og det virker helt urimeligt, som lønmodtagerorganisationerne også har gjort opmærksom på i deres høringsvar.

Der kan jo være mange gode grunde til, at man siger op. Det kan være, at ens ægtefælle pludselig har fået et arbejde i den anden ende af landet, så man er nødt til at flytte og derfor også nødt til at sige op. Det kan være, at man selv har et arbejde langt fra sin bopæl og har lyttet til regeringens megen retorik om børnefamilierne, der skal have mere tid til hinanden osv., og så

finder man et job tæt på sit hjem og siger derfor op, så man kan komme tæt på sine børn.

Der kan være mange gode grunde til, at man siger op. Det behøver slet ikke handle om, at man er illoyal over for den virksomhed, man har aktieoptionerne i, og så virker det altså urimeligt, at man ikke fortsat kan have sine optioner, når man har fået dem som et led i sin ansættelse, i modsætning til hvis man bliver afskediget.

Dertil kommer, at man i større og større omfang – og forslaget lægger op til, at det skal bruges i endnu større omfang – bruger aktieoptioner, som reelt er noget, folk får i stedet for at få noget mere i løn. Det øger muligheden for skattetænkning og meget andet, at man i stedet for at give folk en reel lønstigning giver dem optioner og andre former for ordninger. Det er vi modstandere af, og derfor kan vi ikke støtte de to lovforslag, der ligger her.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg må bede ordføreren blive et øjeblik. Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er kun, fordi jeg er lidt nysgerrig angående Enhedslistens motiver i denne forbindelse.

Jeg forstår, at man brænder lidt for at beskytte arbejdstagerne i denne sammenhæng. Nu kender og hylder Enhedslisten jo den marxistiske teori, som går ud på, at arbejdstagerne i et kapitalistisk samfund udgør et proletariat, som bliver mere og mere forarmet, indtil man en dag kan skabe proletariats diktatur. Det har vi jo ikke skabt endnu her i Danmark, derfor er vi stadig et kapitalistisk samfund, og jeg vil bare spørge fru Line Barfod, om det er sådan, at fru Line Barfod opfatter disse højtlønnede forskere og ingeniører osv., som jo typisk er dem, der får optionsordninger, som en del af det proletariat, som Enhedslisten føler sig kaldet til at forsvare og holde fanen højt for?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu ved jeg ikke, hvilken udlægning af Marx det er, hr. Lars Barfoed har studeret så nærgående, men jeg må indrømme, at jeg ikke helt kan genkende, at proletariatet bliver mere og mere forarmet, og at det skulle være det, der i sig selv leder til proletariats diktatur.

Jeg har godt nok hørt nogen tale om elendighedsteori og andet, men det er ikke teorier, som